

Čo je cieľom Najsvätejšej Trojice ?

Keď sa stretne s priateľom alebo známym človekom, zvykneme sa pýtať: Ako sa máš? Čo máš nového? Čo robíš? A zvyčajne dostaneme aj nejakú odpoveď ...

Podobné otázky by sme mohli klásť aj Bohu. Veď určite nás zaujíma čo robí vlastne Boh, respektíve Najsvätejšia Trojica.

Čo robí Boh? Odpovieme riadi svet a vesmír. Áno, ale to nie je jeho hlavná náplň. My zvykneme hovoriť o Bohu, že je láska - teda Boh miluje. A hneď sme schopní dodať „miluje človeka“. Áno, ale znovu to nie je jeho prvoradá činnosť. Teda, čo vlastne robí Boh? V prvom rade miluje seba. Ale to potom znamená, že Boh je egoista. Lebo keď povieme o človeku, že miluje seba tak ho nazveme egoistom. Ale to nie je pravda. Vráťme sa do dejín k pohanským národom. Oni uznávali mnoho božstiev. Správne tušili, že Boh nemôže byť sám. Že potrebuje okrem človeka ešte niekoho, kto mu bude roveň. Avšak zle to pochopili. Lebo Boh je iba jeden, ale v troch osobách. Boh - Otec, Boh - Syn, Boh - Duch Svätý. Ale to potom znamená, že Bohovia sú traja. Lebo vieme z matematiky, že tri sa nerovná jednej. Teda ako je to vlastne?! Nuž zoberme si na pomoc človeka. O človeku hovoríme, že je osobou, a že má aj prirodzenosť. Moja prirodzenosť mi umožňuje konať rôzne veci. Napr.: zdvihnúť ruku, usmiať sa, kráčať, rozmýšľať ... Ale nedovoľuje mi žiť pod vodou. To môžu iba ryby - to patrí do ich prirodzenosti. A túto ľudskú prirodzenosť vlastnime všetci ľudia. Hoci však o tom, aké činnosti môžem vykonávať rozhoduje moja prirodzenosť, predsa túto činnosť konám ja ako osoba. Predsa nebude sa každý usmievať .... rovnako ako ja. Akosi podobné je to aj vzhľadom na Boha. Je jeden Boh, teda jedná Božská prirodzenosť, ale tri osoby, ktoré vlastnia

túto prirodzenosť. Je tu však rozdiel oproti človeku. Nie každý človek vlastní v rovnakej miere ľudskú prirodzenosť. Avšak Božské osoby vlastnia úplnú božskú prirodzenosť. Preto je medzi nimi dokonalá jednota. A tak na otázku: Kto si?, každý z trojice by dal svoju vlastnú odpoveď. „Ja som Otec, ja som Syn, ja som Duch Svätý. Ale na otázku: Čo si?, by každý odpovedal: „Boh“, lebo každý má tu samu božskú prirodzenosť. A keďže je jeden Boh a sú v ňom tri osoby, tak nemôže byť egoistom, lebo Otec miluje Syna a Syn miluje Otca a ovocím ich lásky je Duch.

Takže Boh sa miluje a chce sa z touto svojou láskou podeliť aj s človekom. A úlohou človeka je, aby svedčil o tejto Božej láske. Aby svedčil o tom, že Boh nie je egoistom, ale láskou.

Lenže naše svedectva sú častokrát opačné. Takto to bolo aj v prípade istých novomanželov, ktorí sa vybrali na svadobnú cestu do Talianska. Keďže to bolo iba pár týždňov po svadbe, mali cestovné pasy ešte na staré meno. Chceli sa ubytovať v jednom hoteli a - samozrejme - v spoločnej izbe. Recepčný sa ich opýtal: Ste manželia? Áno - znela odpoveď. Recepčný od nich žiadal, aby predložili nejaký doklad o tom, že sú manželia. V tej chvíli manželka hneď spustila: Ty somár, ja som ti hovorila, že musíme si dať pasy do poriadku ... A začali sa hádať. Po chvíľke recepčný hovorí: Verím vám, že ste manželia. A ubytoval ich.

Toto nebolo svedectvo lásky, aj keď presvedčili recepčného. Keď budeme takto svedčiť aj my, nikto neuverí v Najsvätejšiu Trojicu, a tiež nikto nebude veriť, že Boh je láska

Dokedy budeš zabúdať
na mňa, Pane?
Dokedy sa chceš skrývať
predo mnou ?
Dokedy budem nosiť
starosť v duši.
dokedy v srdci žiaľ
tak deň čo deň?
Dokedy nepriateľ
sa bude všíť nado mnou.

Pozri sa na mňa,
splň mi tú prosbu. Pane.
Osvieť mi oči,
aby som na smrť nezaspal.
Aby sa nechválil môj
nepriateľ:
Premohol som ho. dívajte sa!

Nech neteší sa lotor
z mojich múk.
Vo Tvoju milosť
budem dúfať, Pane.
A z Tvojej pomoci sa
radovať. Zaspievam Pánovi.
lebo mi dobre urobil.

Túžba po dokonalosti

Každý obchodník chváli tovar, ktorý predáva. Hovorí, aké má výhody, ako dobre obstojí v konkurencii. Jednoducho, niet mu páru. Samá dokonalosť a najvyššia kvalita. Skúsenosť učí, že sa to nemusí zhodovať so skutočnosťou. Zákazníci majú rôzne skúsenosti. Každý túži po dokonalosti, chce byť ňou obklopený; vyžaduje si ju na každom kroku. Ľudstvo speje k dokonalkej jednote s Najsvätejšou Trojicou. Učí o tom Cirkv a opiera sa pritom o Ježišove slová: „A slávu, ktorú si ty dal mne, ja som dal im, aby boli jedno, ako sme my jedno (Jn 17, 22).“

Dokonalosť môže niekoho odradiť. To, čo je vo svete dokonalé alebo si tento názor o sebe nárokuje, je zároveň drahé, nie pre každého dostupné. Hovoríme o ľuďoch, ktorí na to majú, a o tých, ktorí ich iba z diaľky obdivujú. Dokonalý život v trojjedinom Bohu vo večnosti nie je fikciou! Inak by sme nevyznávali, že Boh chce, aby boli všetci ľudia spasení. Tu neplatí obchodnícke: Kto na to má? Boh dáva možnosti každému, aby pracoval na ceste k nemu! Je pravda, že každý má individuálnu cestu, no ak používa správne prostriedky, dokonalý Boh mu otvorí svoju náruč. Boh sa zaujíma o našu cestu. Aká vlastne je? Máme vôbec túžbu Boha spoznávať a spočínúť v ňom? Iba spočínutie v Božej dokonalosti naplní a uspokojí naše túžby! Všetko, čo je podľa svetských kritérií dokonalé, väčšinou musí byť strážené. Existuje riziko krádeže a poškodenia. Kvalita bezpečnostných systémov napreduje, lebo aj invencia a dôvtip zlodejov nepozná hraníc. K Ježišovmu hrobu tiež postavili stráž. Napriek tomu nikto nemôže zabrániť Zmŕtvychvstalému, aby zaujal srdcia túžiacich po dokonalosti. Božiu dokonalosť totiž zvestujú tí, ktorí vstávajú k novému životu. Boh je motívom, hybnou silou, pri ktorej ľudia odmietajú jarmo hriechu a volia si slobodný život v Božej milosti. Z Ježišovej dokonalkej obety kríža prijímame milosť za milosťou, aby sme Bohu ponúkli ako dar náplň svojho života.

Svet túži po dokonalosti a obdivuje ju. Kresťan zasa túži po dokonalosti a obdivuje ju v Bohu. Cíti však, že nie je stvorený len na to, aby obdivoval, ale predovšetkým preto, aby nasledoval. Až pri jej nasledovaní vníma čoraz viac Božiu dokonalosť. Obdivujeme, aby sme nasledovali! Nasledujme, aby sme siali radosť z objavenia tajomstva Boha, ktorý je Láska.

Štefan Vitko

Svätosť

Jedine Duch Svätý z nás robí duchovných ľudí. Premieňa nás, aby sme boli svätí. Svätosť neznamená len to, že sa odnaučíme kľaiť, nadávať, nadmerne fajčiť a budem sa viac usmievať.

V teológii rozlišujeme svätosť ontologickú a morálnu, ale žiadna z nich neexistuje bez Ducha Svätého. Ontologická svätosť znamená, že cez krst, naštepenie na Krista, vo mne prebýva Svätý a ja patríam jemu. Morálna svätosť sa stáva skutočnosťou, keď dovoľím, aby ma Boh cez Ducha viditeľne pripodobňoval Kristovi. Preto východní kresťania nazývajú svojich svätých „prepodobnyje“, to sú tí, ktorí sú „veľmi podobní Kristovi“.

Karmelitánka Mária Magdaléna de Pazzi o tom napísala: „Duch Svätý vstupuje do duše ako tryskajúci prameň. Duša sa do neho ponára, ako keď sa zlievajú dve rieky, takže menšia stráca svoje meno a prijíma meno od väčšej... Tento Duch, darca bohatstva uloženého v srdci Otca a strážca vzťahov vytvárajúcich sa medzi Otcom a Synom, preniká do duše s takou jemnosťou, že nebýva ani pozorovaný a len málo ľudí rozozná jeho skutočnú veľkosť. Mocne i ľahko prúdi Duch do všetkých miest, ktoré sú pripravené ho prijať.“

Vojtěch Kodet O.Carm., ThD „Učenie“

Sväté omše v 9. týždni cezročného obdobia (B)

4.VI. pondelok *nebude*

09.00 *kňazské rekolekcie na Dubovej*

5.VI. utorok

18.00 *Za farníkov*

6.VI. streda *Svätá omša z prikázaného sviatku*

18.00 *Za Ľ Ivanu Božikovú*

7.VI. štvrtok – **NAJSVÄTEJŠIE KRISTOVO TELO A KRV** – prikázaný sviatok

18.00 *Za farníkov*

Lektori: Blahová M., Pešková E.

8.VI. piatok

18.00 *Za Ľ Jána a Angelu Jelemenských a syna*

9.VI. sobota

08.00 *Za zdravie a Božiu pomoc*

Upratovanie kostola č.d. 176 - 202

10.VI. 10.nedeľa v cezročnom období (B)

08.00 *Za Ľ Jozefa Kašáka a rodičov*

Lektori: Fajkusová P., Blahová M.

10.00 *Za farníkov*

Lektori: Kosnáčová T., Krchnák D.

Oznamy

V stredu a vo štvrtok každý veriaci, ktorý sa zúčastní na speve alebo recitovaní hymnu Tantum ergo – Ctíme túto Sviatosť slávnou, môže získať za obvyklých podmienok úplné odpustky.

Liturgický kalendár

4.VI. pondelok	sv. Kvirín, biskup a mučeník
5.VI. utorok	sv. Bonifác, biskup a mučeník
6.VI. streda	sv. Norbert, biskup
7.VI. štvrtok	Najsvätejšie Kristovo Telo a Krv - prikázaný sviatok
8.VI. piatok	sv. Medard, biskup
9.VI. sobota	sv. Efrém, diakon a učiteľ Cirkvi

Kráľovská cesta lásky

Prečo odporúčame tento spôsob napredovania, založený na pokoji, slobode, dôveryplnom odovzdaní sa Bohu, pokojnom prijímaní našich slabostí, ba dokonca i pokleskov? Prečo je správnejší ako křčovito skúmať Božiu vôľu, utápať sa v starostiach a nepokoji, v úzkostlivostiach, v túžbe po dokonalosti, ktorá v nás vyvoláva napätie?

Pretože jediná ozajstná dokonalosť je dokonalosť lásky a v prvom spôsobe napredovania je viac ozajstnej lásky k Bohu ako v druhom. Sestra Faustína hovorievala: „Keď neviem ako ďalej, skúmam lásku a ona mi najlepšie poradí.“ Pán nás volá k dokonalosti: „Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec“ (Mt 5,48). Avšak dokonalejší podľa evanjelia nie je ten, kto sa vzorne správa, ale ten, kto väčšmi miluje.

Najdokonalejšie nie je správanie, ktoré zodpovedá našej predstave o dokonalosti - bezchybné, neomylné, bezkonfliktné - ale správanie, ktoré je najväčšmi poznamenané nezištnou láskou k Bohu a najmenej pýchou, obdivom k sebe samému. Kto prijíma svoju slabosť, malosť, časté pády, svoju ničotu v očiach vlastných aj cudzích a priveľmi sa nad tým netrápi, lebo sa živí veľkou dôverou v Boha a vie, že Božia láska je nekonečne dôležitejšia a cennejšia než jeho vlastné nedokonalosti a chyby, ten miluje väčšmi ako človek, ktorý kvôli starostiam o vlastnú dokonalosť príde o všetok pokoj.

„Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo“ (Mt 5,3): blahoslavení, ktorí sú osvietení Duchom Svätým naučili nerobiť drámu zo svojej úbohosti a radostne ju prijať, pretože neskladajú všetku nádej a očakávanie vo vlastné sily, ale v Boha. Boh sám bude ich bohatstvom, on bude ich dokonalosťou, svätosťou, čnosťou... Blahoslavení, ktorí dokážu milovať svoju úbohosť, pretože je úžasnou príležitosťou pre Boha, aby ukázal nesmiernosť svojej lásky a svojho milosrdenstva. Svätým sa staneme vtedy, keď naša neschopnosť a ničota už nebudú pre nás dôvodom na smútok a trápenie, ale príčinou pokoja a radosti.

Táto cesta chudoby, ktorá je zároveň aj cestou lásky, je najúčinnjším prostriedkom, pomocou ktorého môžeme rásť a stať sa šľachetnými, vďaka ktorému postupne získame všetky čnosti a ktorý nás očistí od chýb. Jediné lásky je zdrojom rastu, jedine ona je plodná, iba láska očisťuje od základov hriechu: „Oheň lásky očisťuje väčšmi ako oheň očistca“ (sv. Tereza z Lisieux). Tento nasledovaniahodný postoj, založený na radostnom prijímaní vlastnej úbohosti, neznamená zmierenie sa s priemernosťou, zrieknutie sa túžby po dokonalosti. Je najrýchlejšou a najistejšou cestou, ktorá nás k dokonalosti dovedie, pretože ona nás stavia do postoja malých a nepatrných, do postoja dôvery, odovzdanosti, ktorým sa bezvýhradne vkladáme do rúk Boha, takže nás môže obdať milosťou a z číreho milosrdenstva nás doviest' k dokonalosti, ktorú by sme vlastnými silami nikdy nedosiahli.

Niekoľko rád

Snažme sa teda realizovať všetko, čo sme tu povedali, trpezlivo a vytrvalo, a najmä nestráčajme odvahu, ak sa nám to dokonale nepodarí! Dovoľím si tu trochu paradoxnú formuláciu: hlavne nestráčajme pokoj, ak sa nám nedarí vždy zostať v pokoji tak, ako by sme si želali! Prevýchova si vždy vyžaduje čas, ako aj veľa trpezlivosti so sebou samým.

Základný princíp teda znie: „Nikdy nestráčajme odvahu!“ Aj to je veta svätej Terezy z Lisieux, ktorá je priam vzorom tohto ducha, ktorého sme sa tu pokúsili priblížiť. A zapamätajte si aj slová sv. Terézie z Avily: „Trpezlivosťou dosiahneme všetko!“

Ďalšia praktická a veľmi užitočná zásada je nasledujúca: ak nie som schopný na veľké veci, neupadám do malomyseľnosti, ale robím malé skutky! Niekedy z neschopnosti robiť veľké veci, heroické činy, zanedbávame malé veci, ktoré máme na dosah, ktoré nám pomáhajú napredovať v duchovnom živote a sú prameňom mnohých radostí: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána“ (Mt 25,21). Ak nás Pán pokladá za verných vo vytrvalosti, s akou vyvíjame drobné námahy v tom, čo od nás očakáva, on sám zasiahne a obdarí nás ešte väčšou milosťou. Realizácia: ak ešte nie som schopný zachovať si pokoj v ťažkých situáciách, budem sa oň usilovať v ľahších každodenných situáciách - pokojne a bez nervozity si vykonám každodenné povinnosti, pričom sa zameriam na prítomný okamih, a nie na nasledujúce; s ľuďmi vo svojom okolí budem hovoriť pokojne a mierne; vyvarujem sa aj náhlivých gest a pohybov, ako aj náhlivého vystupovania po schodoch! Prvými stupňami na schodisku k svätosti môžu byť práve schody do môjho bytu! Duša sa veľmi často prevychováva skrze telo. Drobnosti vykonané z lásky a s cieľom zadostučiniť Bohu mimoriadne podporujú náš rast; je to jedno z tajomstiev svätosti sv. Terezy. Ak vytrváme v modlitbe a v týchto malých úkonoch spolupráce na milosti, budeme prežívať slová svätého Pavla: „O nič nebudte ustarostení. Ale vo všetkom modlitbou, prosbou a so vzdávaním vďaka prednášajte svoje žiadosti Bohu. A Boží pokoj, ktorý prevyšuje každú chápacosť, uchráni vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi Ježišovi“ (Flp 4,6-7). A tento pokoj vám nik nebude môcť odňať

Jacques Philippe „Hľadaj pokoj a zotrvaj v ňom“

Aby boli jedno, ako sme my jedno - ja v nich a ty vo mne; aby boli dokonale zjednotení

(Jn 17, 20 - 26)

Ide o nás! Ježiš sa modlí, aby tí, ktorí mu patria, boli jedno ako on s Otcom. Táto jednota je v prvom rade Božím darom. Táto jednota má byť pre svet motívom viery v Ježiša. Skrze ňu má svet spoznať účinnú Božiu lásku. Ak svet neverí, nemusí to byť potom len jeho vina. Vinou môže byť i nejednota kresťanov.

Ježiš vie, prečo taká úpenlivá prosba. Jeho Otec sa rozhodol stvoriť človeka, ktorý mal zobrazovať túto jednotu a lásku s Bohom. Že tu na zemi bude pre druhého stelesnením Božej lásky a odovzdanosti. Ale pre ľudský hriech a vzdor sa všetko zahatilo. Človek nesplnil svoje poslanie. Človek sa rozhodol byť sám sebou a odvrátil sa od vzťahu s Bohom. Chce sa podobať Bohu i v tom, že sám chce rozhodovať o tom, čo je dobré a zlé. A nakoniec sa chce poistiť titanskou stavbou proti rozptýleniu a osamelosti. No bez vnútorného spojiva, bez lásky nemôže držať nijakú stavbu. A to je to jadro Ježišovej modlitby o jednotu s Bohom.

Boh vo svojej nekonečnosti ma čas. Nič nemeria jednou alebo dvoma generáciami, ale dozrievaním. Cez narodenie a kříž k jednému bodu, kde už nie sú nijaké rozmery, iba láska.

Luboš Onderčín „V hlbínach slova“

Musíš vedieť, ako mi je

Rabín rozprával: Od sedliaka som sa naučil, ako treba ľudí milovať. Sedliak raz sedel v krčme s inými a pil. Mlčal a ostatní boli tiež dlho ticho. Ale keď mu vínom oťaželo srdce, opýtal sa svojho suseda: „Povedz mi, miluješ ma, alebo nie?“

Ten odpovedal: „Veľmi ťa milujem.“

On ale ďalej: „Vravíš, milujem ťa, a pritom nevieš, ako mi je. Keby si ma naozaj miloval, vedel by si, ako mi je.“ Ten druhý sa nezmohol ani na slovo a ten, ktorý to povedal, zmlkol.

Ale ja som pochopil:

Milovať človeka znamená cítiť jeho potreby a spolu niesť jeho trápenia.

Magdaléna Richterová „Mozaika radosti.“

Rok nad evanjeliom

Blahoslavení tichí

Evanjelium a svet sa zrážajú. Svet hovorí: Preraz! Bud' tvrdý! Rob kariéru! Neber na nikoho ohľad! Literatúra i film oslavujú túto tvrdosť až po apoteózu vojny. Evanjelium hovorí: „Blahoslavení tichí...“

Ježiš hovorí: „Učte sa odo mňa, lebo som tichý...“ Iní vodcovia si získavali rešpekt silou. On priťahuje dobrotivosťou. No Ježišova tichosť nikdy nebola a nie je slabosťou. Ježiš pevne odmietal zlo, pokrytectvo a hriech. Hovoril, že blahoslavení sú tichí, ale nie slabosí!

Blahoslavení tichí... Tichí v trpezlivosti. Tí, ktorí mnoho vydržia, nepopustia v dobrom, necúvnu pred ohavnosťou a nereptajú pri krivdách pre Božiu vec. Vedia čakať. Vedia veriť i v temnote tomu, čo raz zazreli vo svetle. Burič v hneve všetko odhodí. Tichý vydrží. Ráta s Bohom a s jeho posledným slovom.

Tí, čo hlásajú teórie sily a násilia, smejú sa z kresťanských cností. Pokladajú ich za čosi naivné. Ježiš však blahoslavil tichých. A keď prišiel deň, v ktorý ho surovci zbičovali, zostal tichý aj on. Na mená surovcov sa zabudlo. Ježiš žije. Získal a získava si svet. Zdedil zem...

Chápem tichosť, ktorú blahoslaví Ježiš? Viem ticho vydržať, znieť, necúvnuť, pracovať, veriť a dôverovať? V dennom živote? V rodine, na pracovisku, v spoločenstve?

Smädní po spravodlivosti

Odkedy človek zhrešil a stratil spravodlivosť, odvtedy cíti v duši hlad a smäd po spravodlivosti. Akoby tým dával najavo, že v hĺbke srdca nesúhlasí s hriechom, že by sa malo čosi stať, aby sa hriechu postavila hrádza. To si človek praje pre seba a chvíľami i pre druhých. Cíti však, že ani on, ani ostatní nie sú schopní túto hrázu postaviť. Človek sa ponára hriechom do nového hriechu, a keď sa chce z neho vytrhnúť, cíti bezmocnosť - stal sa jeho otrokom. Hazardný hráč takisto ako alkoholik alebo ten, kto sa spreneveruje manželstvu, kto sa oddal lenivosti alebo pomste. Potrebujeme spravodlivosť a čistotu duše, ktoré by boli

silnejšie, než je hriech. Len potom sa utíši náš hlad a smäd.

Zatiaľ sme len hladní a smädní. Ale aj to je už znak čohosi veľkého v nás. Je to znak čohosi svätého a Božieho - túžba po čomsi veľmi čistom. Vyjadrujú ju básnici i matky, pripomíname si ju pri jubileách jednotlivcov i národa. Pokiaľ cítime potrebu čohosi čistého, ešte stále sme ľuďmi. Vlci nič také necítia a neprežívajú. A nič také sa neprebúdzajú už ani v tých, ktorí sa celkom zvrhli.

Ježiš chváli a vyhlasuje za blahoslavených tých, čo cítia smäd po spravodlivosti. V tomto hlade a smäde tušia a hľadajú čosi veľké, čo nemajú, ale čo im chýba a po čom túžia - čosi, čo by im pomohlo vyjsť zo seba, prekonať seba samých, svoju slabosť a hriech. Tušia už čosi, čo v nich prebúdzajú očakávanie a nádej. Už táto túžba a toto očakávanie je prvý krok naspäť k Bohu.

Budú nasýtení... Za svoju túžbu dostanú uspokojenie. Na svoje otázky dostanú odpoveď. Kto ich nasýti? Ježiš by to nesľuboval, keby to nevedel. On sám bude mať účasť na tejto

veci, on sám nás nasýti! Či nám to nesľúbil, keď privolával:

„Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate...“ ? A či nám neponúkol chlieb života a nepovedal, že kto ho je, bude žiť naveky? (Jn 6, 58)

Túžba po spravodlivosti tu bola vždy - ešte aj u pohanov. Aké príklady tejto túžby nám podávajú dejiny! Čo všetko robili ľudia, aby získali túto spravodlivosť, aby sa očistili od hriechu a znova sa vrátili k Bohu! Koľko prosieb na tejto zemi odznelo, koľko tu bolo obetí, koľko chrámov, koľko oltárov! No ľudia očakávali spravodlivosť skôr v strachu. Očakávali ju od Boha spravodlivosti. Očakávali len rozsudok, spravodlivý rozsudok, a veľmi sa báli, ako dopadne. Aj Boha sa preto predovšetkým báli. Očakávali prísnu spravodlivosť a tá mala v ich očakávaní len podobu trestu. Veľkého? Nezniesiteľného? Ako mohli odmerať jeho veľkosť, keď nevedeli odmerať veľkosť svojej viny? A tak sa báli. Alebo sa z nich stávali cynici, ktorí odhodili všetko a dovoľovali si čoraz viac. Stávali sa trestuhodne ľahostajnými. Odvrátili sa od Boha, alebo sa stávali proti nemu. Ale šťastní neboli, lebo si neboli istí.

Do tejto neistoty prehovoril Boh. Najprv cez prorokov, nakoniec cez svojho Syna. Teraz je tu Ježiš a hovorí o túžbe po spravodlivosti. A nielen hovorí. Prináša zákon lásky k Bohu a k ľuďom a sám ho prvý a dôsledne uskutočňuje. Boh nie je len sudca. Boh je Otec, ktorý tak miloval svet, že vydal svojho vlastného Syna, aby nik, kto v neho uverí, nezahynul, ale mal večný život. Boh je za spravodlivosť. Ale pokúsil sa ju obnoviť a uskutočniť cez milosrdenstvo, cez ochotu odpúšťať, cez lásku kríža a silu vzkriesenia. Kríž je trvalým znamením novej spravodlivosti, ktorá má meno láska a milosrdenstvo. Ježiš na kríži prekonal všetky ľudské predstavy o spravodlivosti ako o treste a rozmetal všetky predstavy o Bohu, akoby len trestal. Ježiš zjavuje a prináša novú spravodlivosť, ktorá má podobu lásky. Len ten, kto odmietne túto lásku, sa odsudzuje a tresce.

Ježiš zjavil, že Boh sám chcel nasýtiť náš hlad po spravodlivosti. Robil to v neslýchanej láske a s láskou. Ukázalo sa, aký veľký bol hlad človeka po spravodlivosti a za akú cenu ho bolo možné nasýtiť. Bol oveľa väčší, než si ľudia mysleli. Na jeho utíšenie bola potrebná láska až po smrť na kríži.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku